

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question < תירוץ-answer! ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משום השבונות.	רבי זירא:											◇	ה.
וחשבונות של מצוה מי אסירי?	אמר ליה אביי:											◇	ה.
חשבונות של מצוה מותר לחשבן בשבת	והא רב חסדא ורב המנונא דאמרי תרוייהו:											◇	ה.
פוסקין צדקה לעניים בשבת	וא"ר אלעזר:											◇	ה.
הולכין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות לפקח על עסקי רבים בשבת	ואמר ר' יעקב אמר ר' יוחנן:											◇	ה.
מפקחין פיקוח נפש בשבת	ואמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יוחנן:											◇	ה.
הולכין לטריטיות - ולקרקיות לפקח על עסקי רבים בשבת	רב שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇	ה.
משדכין על התינוקת ליארס בשבת, ועל התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות	ותנא דבי מנשיא:											◇	ה.
גזירה שמא ישחוט בן עוף.	אלא אמר רבי זירא:											◇	ה.
אלא מעתה, יום הכפורים שחל להיות בשני בשבת ידחה, גזירה שמא ישחוט בן עוף	א"ל אביי:											◇	ה.
התם דלנפשיה - לא טריד, הכא דלאחרים - טריד												◇	ה.
אי נמי, התם אית ליה רווחא, הכא לית ליה רווחא.												◇	ה.
השתא דאתית להכי, ערב שבת נמי, גזירה שמא ישחוט בן עוף.												◇	ה.
בתולה נשאת ברביעי ונבעלת ברביעי, ולא חיישין לאיקרוי דעתא, או דלמא בתולה נשאת ברביעי ונבעלת בחמישי, דחיישין לאיקרוי דעתא?	איבעיא להו:											◇	ה.
בתולה נשאת ברביעי ונבעלת בחמישי, הואיל ונאמרה בו ברכה לדגים אלמנה נשאת בחמישי ונבעלת בששי, הואיל ונאמרה בו ברכה לאדם	ת"ש, דתני בר קפרא:											◇	ה.
טעמא משום ברכה, אבל משום איקרוי דעתא לא חיישין.												◇	ה.
אי הכי, אלמנה נמי תיבעל בחמישי, הואיל ונאמרה בו ברכה לדגים												◇	ה.
ברכה דאדם עדיפא ליה												◇	ה.
ואי נמי, משום שקדו												◇	ה.
מפני מה אמרו אלמנה נשאת בחמישי ונבעלת בששי? שאם אתה אומר תיבעל בחמישי, למחר משכים לאומנתו והולך לו, שקדו חמשים על תקנת בנות ישראל שיהא שמה עמה שלשה ימים, חמישי בשבת וערב שבת ושבת.	דתניא:											◇	ה.
מאי איכא בין ברכה לשקדו?												◇	ה.
איכא בינייהו: אדם בטל אי נמי, יום טוב שחל להיות בערב שבת.												◇	ה.
גדולים מעשה צדיקים יותר ממעשה שמים וארץ, דאילו במעשה שמים וארץ - כתיב: (ישעיהו מ"ח) אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, ואילו במעשה ידיהם של צדיקים - כתיב: (שמות ט"ו) מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידך.	דרש בר קפרא:											◇	ה.
(תהלים צ"ה) ויבשת ידיו יצרן	השיב בבלי אחד ור' חייא שמו:											◇	ה.
ידו כתיב.												◇	ה.
והכתיב: יצרן												◇	ה.
יצרו אצבעותיו, כדכתיב: (תהלים ח') כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת.	רב נחמן בר יצחק:											◇	ה.
(תהלים י"ט) השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע	מיתבי:											◇	ה.
הכי קאמר: מעשה ידיהם של צדיקים מי מגיד? הרקיע, ומאי ניהו? מטר.												◇	ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ◼ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ-! ! proof-ראיה- ◼
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי דכתיב: (דברים כ"ג) ויתד תהיה לך על אונך? אל תקרי אונך אלא על אונך, שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון - יניח אצבעו באזניו	דרש בר קפרא:											◼	◇	
מפני מה אצבעותיו של אדם דומות ליתדות?	והיינו דאמר ר' אלעזר:											◼	◇	
מאי טעמא?												^		
אילמא משום דמחלקן												!		
כל חדא וחדא למילתיה עבידא												?		
זו זרת, זו קמיצה, זו אמה, זו אצבע, זה גודל	דאמר מר:											◼	?	
אלא מה טעם משופות כיתדות? שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון - יניח אצבעותיו באזניו.												◼	◇	
מפני מה אוון כולה קשה והאליה רכה? שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון - יכוף אליה לתוכה.	תנא דבי רבי ישמעאל:											◼	◇	
אל ישמיע אדם לאזניו דברים בטלים, מפני שהן נכוות תחלה לאיברים.	ת"ר:											◼	◇	
מהו לבעול בתחלה בשבת, דם מיפקד פקיד או חבורי מיחבר?	איבעיא להו:											^	◇	
ואם תימצי לומר דם מיפקד פקיד												!		
לדם הוא צריך ושרי, או דלמא לפתח הוא צריך ואסיר?												^	◇	
ואם תימצי לומר לדם הוא צריך ופתח ממילא קאתי												!		
הלכה כר"ש												^	◇	
דבר שאין מתכוין מותר	דאמר: [ר"ש]											◼	^	◇
או הלכה כרבי יהודה												^	◇	
דבר שאין מתכוין אסור?	דאמר: [רבי יהודה]											◼	^	◇
ואם תימצי לומר הלכה כר' יהודה												!		
מקלקל הוא אצל הפתח או מתקן הוא אצל הפתח?												^	◇	
ואם תימצי לומר דם חבורי מיחבר	איכא דאמרי:											!	◇	
לדם הוא צריך ואסור, או דלמא להנאת עצמו הוא צריך ושרי?												^	◇	
ואם תימצי לומר להנאת עצמו הוא צריך ודם ממילא קאתי												!		
הלכה כרבי יהודה או הלכה כר"ש?												^	◇	
ואם תימצי לומר הלכה כר' יהודה												!		
מקלקל בחבורה או מתקן בחבורה הוא?												^	◇	
ואם תימצי לומר מקלקל בחבורה הוא												!		
במקלקל הלכה כרבי יהודה או הלכה כר"ש?												^	◇	